



# Monitorul

## DREPTURILOR OMULUI

Merită să mori pentru ceea ce te face să trăiești

Publicație editată de Organizația pentru Apărarea Drepturilor Omului din România

Anul XVIII  
OCTOMBRIE 2017

## JAFUL DE PARTID ȘI DE STAT



**AȘA, VĂ PLACE ANTICORUPȚIA?**

«Microsoft a făcut trafic de influență începând cu anul 2004, fiind susținut în acest sens de un grup consistent de oameni politici în frunte cu președintele de atunci al României, Traian Băsescu, cu primul-ministru Emil Boc, cu consilierul președintelui României, Theodor Stolojan, consiliera prezidențială Elena Udrea, devenită apoi ministru al Dezvoltării, soțul acesteia, Dorin Cocoș, de reprezentanți de frunte ai corpului diplomatic (ambasadorii SUA, a Austriei și Germaniei) și F.M.I., dar și de ofițeri superiori din Serviciul Român de Informații și S.T.S. (generalii S.R.I Dumitru Zamfir și Dumitru Cocoru, generalul S.T.S. Marcel Opriș, aceștia fiind reprezentanții prim adjunctului S.R.I., generalul Florian Coldea și directorului S.R.I. George Maior)»

Fragment din denunțul fostului ministru al Comunicațiilor Gabriel Sandu, prezentat de [www.corectnews.com](http://www.corectnews.com) în data de 27 septembrie 2017

Pag. 3-6

## România, condamnată la CEDO

Instanța europeană a decis că angajatorii nu pot spiona discuțiile salariaților

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a condamnat astăzi România pentru că nu a protejat drepturile unui inginer care a fost concediat de angajator pentru folosirea internetului de la serviciu în scopuri personale.

Bogdan Mihai Bărbulescu a fost concediat după ce a fost monitorizat folosind internetul în scopuri personale la serviciu, iar angajatorul i-a supravegheat conversațiile private, inclusiv cele cu logodnica.

El a denunțat decizia invocând încălcarea dreptului la intimitate, însă a pierdut procesele din țară, ajungând la instanța europeană.



Inițial, CEDO a respins plângerea sa, însă acum Marea Cameră a Curții Europene a anunțat decizia definitivă și anume că angajatorii nu pot monitoriza discuțiile private ale salariaților.

Astfel, România a primit o nouă condamnare la CEDO, deoarece autoritățile „nu au protejat dreptul” românului la viață privată. Decizia este definitivă și este considerată „foarte importantă” de sindicatele europene, care cer protejarea angajaților în era digitală.

Ștefania BRÂNDUȘĂ

5 Septembrie 2017

## LUMEA - TOT MAI PERICULOASĂ



A devenit un fapt cotidian dacă mă gândesc că, aproape, nu există săptămână ca în lume să nu fie un carnagiu de oameni onești ai acestei planete, la care omenirea este luată, totdeauna, prin surprindere.

Mor zeci, sute, mii de ființe umane, care nu erau vinovate de nimic, ci doar pentru că s-au aflat într-un loc nepotrivit, la un moment nepotrivit.

Dezaxați mintal, aderenți ai unor grupări teroriste precum ISIS sau Al Qaeda, care s-au specializat

în propagarea terorii în țările civilizate folosesc motivarea religioasă șiucid prin metode atipice precum “detonarea” acestor monștri cu chip de om, cu creierul spălat, în mijlocul unor mulțimi sau prin folosirea unor mașini de capacitate mare pentru a spulbera, pur și simplu, copii, bătrâni, femei și bărbați în zone populate și foarte circulante din orașele mari ale Europei, sau, și mai înfiorător, un act care a cutremurat omenirea și care a depășit orice înțelegere umană prin cruzimea cu care un individ s-a gândit să tragă cu arme automate, într-o mulțime compactă strânsă la un concert public, reușind să producă cel mai grav atac armat din istoria SUA, care a produs până la acest moment, când scriu acest articol, 59 de morți și 528 de răniți, în orașul jocurilor de noroc și a bunei dispoziții, Las Vegas.

Chiar și acest atac banditesc, animalic, nebunesc, a fost revendicat de gruparea teroristă ISIS, deși serviciile de informații americane nu o confirmă.

Ce putem face noi, oamenii trecători, vremelnici în această lume, lume care devine pe zi ce trece tot mai vulnerabilă la atacurile teroriste tot mai dese și mai neprevăzute.

Deși statele lumii cheltuiesc sume mari de bani pentru a avea servicii de informații tot mai competente, tot mai bine dotate cu tehnologii de ultimă oră și chiar au schimburi permanente de informații între state, totuși nu pot opri acest val de nebunie, de terorism a războaielor din zona Asiei Centrale, a exodului masiv de migranți, fugiți din fața războiului, a unei istorii, mai vechi sau mai noi, din perioada colonialismului când au avut, la fel ca și acum, un exod masiv din zonele colonizate spre țările colonizatoare din Europa.

Astăzi, se constată cum tocmai acei indivizi din generația a treia și a patra din zona magrebiană, naturalizați în țările occidentale, sunt autorii ultimelor atentate teroriste.

Țările puternice ale lumii, la rândul lor, rămân siderate, mute și cu mâinile legate și de cele mai multe ori fără răspuns, chiar dacă cele mai mari atrocități umane s-au înfăptuit în propriile lor țări.

Lumea își dorește pacea și prosperitatea dar de cele mai multe ori, interese meschine ale acelor forțe oculte ale omenirii, indivizi hiperbogați și lipsiți de scrupule pe care nu-i interesează de loc suferința victimelor războaielor și a exodului masiv de populații, ei schimbă adevărul în minciună și minciuna în adevăr, în timp ce drepturile fundamentale ale oamenilor sunt grav încălcate sau pur și simplu ignorate.

Florentin SCALETCHI  
Președinte fondator OADO

[www.oado.ro](http://www.oado.ro)

MONITORUL  
DREPTURILOR  
OMULUI



## Plecați toți! Eu rămân să NU sting lumina

Cineva mi-a propus, cândva, să extind AMPress, care era și rămâne prima agenție de știri înființată după '89, cu capital privat, adică al meu, comprimat în inițiala „A” și al colegului meu, prozatorul Mihăescu, înghesuit în litera „M”.

Așa am făcut noi în 1991, primăvara, când toți făceau ziare – făcusem și noi unul, la Revoluție, într-o Casă a Scânteii pustie, numit „Tineretul liber”, de care s-a ales repede praful, preluat fiind de buni colegi ai noștri cu grade înalte în Securitate.

Gradele au plâns puțin în nopțile lui decembrie 89, s-au temut nițel, au cerut iertare, apoi s-au reorganizat rapid, militarizează. Azi, țara le aparține.

Mi se propunea, deci, să facem o agenție de știri europeană. Nu era rău, dar eu, de profesie băștinaș, n-am vrut. Mi se părea că mai e de spus adevărul aici, acasă, unde exista o singură agenție de știri, cea controlată, finanțată, avută de Guvern.

Ca atare, ceream redactorilor mei să afle nu ce a spus, pentru toată lumea, un ministru, în conferința de presă, ci ce n-a spus și de ce n-a spus ce era mai important.

Ca atare, mereu în conflict cu puterea, am rămas săraci, cu acreditările adesea suspendate – a se vedea cea din primul mandat al lui Ion Iliescu, pentru că am scris că studentul Frumușanu a fost împușcat de un ofițer SPP, lucru dovedit mai apoi de procurori.

Ne-am certat mereu cu puterea, fiindcă așa am înțeles eu libertatea. Am devenit rar prieten cu unii politicieni dar întotdeauna când nu mai erau la putere. Am un fost coleg, din cei care au dărâmat „Tineretul liber”, care de când îl știu a laudat puterea.

NIODATĂ n-a criticat un om al puterii, o idee scâlbă, o schiopătare, o privatizare cu semne de furt și batjocură față de interesul național.

După ce au căzut, acei pliticieni găsiți magistrali și patrioți, a măturat cu ei dușumeaua. O duce și azi bine și-l văd, înainte a a apuca să închid televizorul, în niște mici ecrane, ca pe un cartof întunecat, perorând idiotenii pe bani mulți.

Cineva mi-a propus azi să plec. Am pățit-o și alte dați. Am pățit-o și când, ziarist în vechiul regim, plecat fiind să iau un interviu, am pierdut un avion. Bagajele mele ajunseseră la București, cu avionul care, în ecranele de la Frankfurt figura ca plecat, dar era pe pistă. Am spus acasă că dacă nu mă întorc de undeva, s-a întâmplat ceva rău cu mine. Sunt captiv sau mort. Nu rămân nicăieri.

De ce ești prost, mă, și te întorci acasă?  
Întrebarea, doldora de dispreț, mi-a fost pusă înainte. Acum mi se pune rar, dar mi se pune, totuși. De ce nu pleci, mă, pleacă toți? Stai ca prostul aici!. Ce treabă ai fi făcut tu, afară!

Nu plec, fiindcă mai am de aprins niște lumânări la morții mei din cimitir, fiindcă mai am de pus o silabă în limba română, fiindcă mai am de crescut un copil și de dospit niște cărți în limba țării mele. Nu plec fiindcă mi-e drag să mă salut, pe uliță, cu prietenii și cu dușmanii știuți.

Nu plec fiindcă fac, din banii mei și din munca mea, fără ajutoare politice, un muzeu unic, cel care arată că avem o veche civilizația a pietrei.

Nu plec fiindcă îmi place să visez doar în patria limbii materne. Și apoi, dacă tot mă amenințați că plecați toți, rămân, pilon de pază al bancului cu stinsul luminii!

Ultimul sting lumina!  
Eu, ultimul, rămân s-o păzesc de penultimul care vrea s-o stingă.

Lucian AVRAMESCU

Ampress.ro 16 Septembrie 2017



## Blog notes

### Părăsind această lume, generalul Vlad începe să vorbească

Generalul Iulian Vlad începe să vorbească pentru istorie exact din clipă când părăsește această lume. Este poate o încă o cutumă a noii și neasemuitei noastre democrații.

Moartea generalului s-a însoțit – sunt convins că deloc întâmplător – cu o apariție editorială ce premerge și anunță un opus voluminos, de peste șapte sute de pagini, (și peste 40 de ore de înregistrare convorbire video) care conține un fapt îndelung așteptat: mărturia șefului Securității Statului despre cele întâmplate în decembrie 1989, dar și mai înainte.

Vestitorul acestor revelații istorice este tipăritură, inspirat dar dramatic intitulată: „Generalul Iulian Vlad. Vinovatul de serviciu”.

Autorul și alcătuitorul acestei lucrări de excepție este generalul de brigadă (r) Aurel I. Rogoian, politolog și autor de articole, studii, cărți etc., cel mai apropiat colaborator al generalului Vlad începând cu multe decenii în urmă și până la stingerea din viață a comandantului.

O dispariție căreia, omeneste și creștinește, i se cuvine cel puțin o clipă de reculegere și de reflecție, cu gândul nu numai la un destin profesional și la o existența umană greu de închipuit cât de suprasolicitate de o istorie încercată cum rareori le-a fost dat românilor să cunoască.

Reculegere și reflecție însă, în primul rând, pentru ceea ce generalul Iulian Vlad a făcut în zilele de dinaintea Crăciunului 1989, singur, direct și personal, când a decis și a dejuțat planurile criminale de înecare într-o baie de sânge a României ridicată la lupta și de sfârșire a statului român, așa cum avea să fie peste nu multă vreme soarta Iugoslaviei.

Niciun detractor dintre cei ce hămăie sau

chelălăie în aceste zile – și în general – după felurite partituri nu poate clinti din adevăr această certitudine istorică datorată clar și exclusiv generalului Vlad. Dar în sarcina copleșitoare a vieții sale atât de împovărată sunt puse nenumărate alte fapte nu doar bune, ci și rele, iar inchișitori de toate calibrele instigă de aproape trei decenii cu obstinație la ura și răzbunare, de acum încolo chiar postumă. Însă nu prin „procesele ale comunismului” profanator instrumentate că un fel de iluzorii repetiții pentru o imposibilă Judecată de Apoi asupra unei epoci care încă „lucrează” viclean și nociv, i se va împlini generalului dispărut – și nu doar – dreapta judecată.

Există, în lume, o întregă literatură a reconcilierii naționale după o trauma istorică în viața unui popor, (am scris și eu o carte ne prea luată în seama pe subiect), iar reconcilierea necesară implică, obligatoriu, și responsabilitățile și vinovățiile fiecărui participant.

Ambiguitățile și procesele de intenții, ura oarbă, isterizarea, tenace perpetuate cronicează vrajba în societate și o subminează din interior tot mai periculos.

Și este trist și cumplit că moartea unui semen de-al nostru – și deloc unul oarecare, dimpotrivă – poate dezlănțui o revărsare atât de imundă de furie, scrâșnete din dinți și reacții isteroide.

În asemenea situații, și animalele se poartă decent. Ne întoarcem la ritualurile tribale ale strămoșilor din sălbăticia preistoriei?

Discret, cel mai discret (dar și cel mai informat) dintre protagoniștii din decembrie 1989, generalul Iulian Vlad a stat pe un scaun important al puterii. Important, dar poate cel mai periculos.

Cioran spunea că „pe măsură ce omul dobândește mai multă putere, el devine în aceeași măsură mai vulnerabil”.

Generalul Vlad a avut multă putere, deci a fost mult vulnerabil, dar eroii sunt toți până la urmă vulnerabili, altfel nu și-ar jertfi viață și nu ar fi eroi. Însă vulnerabili doar în viață pământeană, nu și în fața istoriei.

Corneliu VLAD

1 octombrie 2017

### Nu vă este dor de Catherine Day?

Catherine Day a fost timp de 10 ani (2005-2015) secretar general al Comisiei europene.



Puiu Găzdaru

În septembrie 2015, din fericire, s-a pensionat. Ea era omul de legătură al Monicăi Macovei la Bruxelles. Prin ea se realiza șantajul politic care s-a numit prescurtat „MCV”.

Băsescu și-a executat politic adversarii prin „culoarul” de la Bruxelles. Mona Pivniceru știe mai multe. Deocamdată, vă rog să vedeți care era chestionarul la care trebuiau să răspundă autoritățile independente de la București și reprezentanții justiției independente din România. Puteți vedea și care erau țintele din binomul București-Bruxelles din acea perioadă.

Avea voie „MCV”-ul să se ocupe de cauze individuale? Judecați singuri...

P.S. 1 Nu am putea propune o nominalizare la Justiție care să asigure, împreună cu Monica Macovei, Guseth și Prună apărarea statului de drept actual, construit cu atâta migală în ultimii zece ani? Mă gândesc desigur la Catherine Day, căreia îi port o amintire duioasă în condițiile în care în ziua condamnării mele i-a făcut o vizită la București Livie Stanciu.

P.S. 2 S-a văzut că importul de reformă în domeniul Justiției (Bruxelles, etc.) a avut rezultate dezastruase, ducând la ceea ce se numește „statul mafiot”. Nu ar fi normal, în aceste condiții, să facem această reforma „prin noi înșine”?

C.S.M.-ul ar trebui să fie primul interesat.

Adrian NĂSTASE

28 Septembrie 2017

#### MONITORUL DREPTURILOR OMULUI

O.A.D.O. - ROMÂNIA  
O.N.G. cu statut de membru consultativ special al Consiliului Economic și Social al Națiunilor Unite - ECOSOC-ONU

Redactor-șef: Florin ZAGONEANU  
- membru UZPR -

Tipar: Euro Info Design - ISSN 1588-0786

PUBLICAȚIE EDITATĂ DE ORGANIZAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI

DIRECTOR GENERAL: Prof.univ.dr. FLORENTIN SCALEȚCHI  
Ion COSTEI - Consilier științific

Ilinca DUMITRACHE - Director administrativ Gabriel MIHALACHE - Secretar general de redacție  
Colaboratori externi: Octavian ANDRONIC, Lucian AVRAMESCU, Mircea CHELARU,  
Delia CORNEA, Thomas CSINTA, Liviu MAN, Adrian NĂSTASE, Monica NIȚESCU, Damian PAL,  
Bogdan POPOVICI, Octavian STIREANU, Marian TUDOR, Corneliu VLAD, George VEȚICU  
Colectiv de redacție: Cristina Doriană CÎMPAN, Dan NIȚESCU, Flori POPA, Mariana STANICI

Responsabilitatea asupra articolelor revine autorilor. Publicația se distribuie gratuit, neavând scopul obținerii de beneficii pecuniare și prezintă și materiale provenite din surse deschise (Internet) citând, unde este posibil, pe autorii acestora.

Adresa redacției: Str. Maior Băcilă nr. 4, bloc 18, parter, sector 2, București - România

Tel/fax: 021.240.74.82, 021.240.74.55, 021.240.61.30 Mail: monitor.oado@gmail.com sau oado\_oado@yahoo.com

# JAFUL DE PARTID ȘI DE STAT

Subsemnatul Sandu Gabriel, (...) în calitate de inculpat în Dosarul nr. 766/P/2016, prin apărător ales av. Daniel M.V. Chitic, formulez în temeiul art. 290 C.pr.pen. prezentul

## DENUȚ

prin care vă aduc la cunoștință săvârșirea mai multor infracțiuni de care am luat cunoștință în perioada în care am fost membru al Guvernului României, respectiv 23.12.2008 – 1.09.2010, în calitate de Ministru al Societății Informaționale și al Comunicațiilor, dar și în calitate de vicepreședinte PDL Central, primvicepreședinte PDL Prahova, și coordonator al PDL Brăila.

Prin conținutul său, acest memoriu are valoarea unei declarații-denuț care să facă posibilă, dacă se va dori, cercetarea întregului context al contractelor încheiate de către Guvernul României cu "Microsoft" și care s-au constituit începând cu anul 2003 în "platforma de afaceri Microsoft", o escrocherie care a fost transpartinică, transguvernamentală și transfrontalieră. Urișul prejudiciu al statului român nu poate fi calculat decât în condițiile în care va fi cercetată afacerea "Microsoft" din perioada 2003–2012.

Pentru început, iată câteva elemente din contextul în care s-a derulat în ansamblul ei operațiunea "Microsoft", care a prejudiciat statul român cu zeci de milioane de euro:

1. Între Guvernul României și "Microsoft", la Roma, în data de 17 Septembrie 2003, a fost încheiat un "Parteneriat strategic" care a avut ca efect instituirea unui monopol în favoarea gigantului IT american pe piața din România. Acest monopol a fost consfințit prin semnarea de către Dan Nica, ministrul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației pe de o parte și Steve Ballmer, CEO "Microsoft", pe de altă parte, a unei "Scrisori de intenție privind Parteneriatul Strategic între Guvernul român și Microsoft", și mai apoi prin semnarea la data de 15 aprilie 2004 a Contractului 0115.RO care viza preluarea de licențe pentru operarea computerelor deținute de administrația centrală, (deși o parte din computere dețineau deja licență) dar și pentru proiectele de „e-government” și licențele educaționale.

Arăt că numărul de licențe vizate depășea cu mult numărul computerelor existente. Acest contract încheiat între stat și o entitate privată a încălcat legile concurenței. Ca efect al încheierii "Parteneriatului strategic" și a "Contractului 0115.RO", "Microsoft" a devenit placa turnantă a pieței IT din România dar și a securității cibernetice a statului român, fiind anihilată în același timp libera concurență pe piața IT din țara noastră prin legalizarea și instituționalizarea abuzului de poziție dominantă a companiei "Microsoft" în România.

Menționez că "Microsoft" operează la nivel mondial prin subsidiare zonale ale concernului multinațional. În Europa, subsidiara mare a fost și este "Microsoft Irlanda". Locația a fost aleasă anume întrucât are o legislație a impozitelor mai prietenoasă. "Microsoft Irlanda" a creat o reprezentanță în România numită "Microsoft România".

2. La intervale de patru-cinci ani, contractul inițial a fost "novat" prin încheierea unor acte adiționale sau noi contracte de ambele părți în urma unor negocieri directe și netransparente care încălcau odată în plus legile europene ale concurenței.

Contractele succesive care au "novat" "Parteneriatul strategic" și Contractul 0115.RO au fost făcute prin coruperea sistematică a oficialilor români prin instituirea unei grupări infracționale care s-a aflat de-a lungul timpului, în mod invariabil, în spatele echipelor de negociați și cărora li s-au oferit ca recompensă procente importante din prețul contractelor încheiate cu statul român prin oferirea unor discounturi imense (ce mergeau până la 65%) din valoarea contractelor încheiate cu Guvernul României. Modul prin care compania "Microsoft" cumpăra influență la nivelul de vârf al statului român va fi descris în cele ce urmează în prezentul denuț.

3. Cum compania "Microsoft" (prin subsidiara sa "Microsoft Ireland" și reprezentanța sa - "Microsoft România") nu putea încheia în mod direct contracte directe ca urmare a unei interdicții stabilite de instanțele internaționale în domeniul concurenței, "Microsoft" opera și comercializează în România în mod indirect licențe și servicii prin intermediul unor terțe companii agreeate și abilitate în mod direct de către compania americană numite LAR („Large Account Reseller”).

Aceste terțe companii (pe care le vom numi în continuare LAR-uri) obțineau și obțin în mod netransparent discounturi stabilite în urma unor negocieri directe între acestea și compania "Microsoft", această modalitate de ofertare directă către LAR-uri încălcând odată în plus legile internaționale ale concurenței.

În România, au existat și au operat mai multe asemenea LAR-uri (persoane juridice române și/sau străine), care făceau oferte instituțiilor administrației publice centrale, dar de fiecare dată în spatele acestor LAR-uri se găseau aceleași persoane care alcătuiesc un grup criminal organizat.

4. Este esențial de reținut că discounturile acopereau o plajă largă, între 17 și 65 %, ultimul procent fiind total nefiresc sub aspect comercial.

5. În 2009 a fost dată Hotărârea de Guvern 460 și s-a organizat o licitație, câștigată de "D-CON.NET AG", un LAR reprezentat de Claudiu Florică, una și aceeași persoană care reprezenta și precedentul LAR care contractase cu Guvernul României - „Fujitsu Siemens Computers GmbH” (numit în continuare FSC).

6. Au fost prevăzute sume uriașe (de zeci de milioane de euro) pentru consultanță și asistență, pe care Guvernul României i-a plătit și care au fost dirijați către o rețea de offshore-uri deținute de reprezentanții unui grup criminal organizat, alcătuit din peste o sută de persoane, avându-i la vârf pe Claudiu Florică, Dinu Pescariu și Dragoș Stan.

7. În cele ce urmează, voi demonstra

## Qvi prodest?



că "Microsoft" nu livra în realitate nici toate produsele (licențele) contractate și nici consultanța convenită. În schimb, avea acces la toate informațiile sensibile sau chiar la secrete ale statului român.

8. Prin intermediul LAR-urilor, "Microsoft" a făcut trafic de influență începând cu anul 2004, fiind susținut în acest sens de un grup consistent de oameni politici în frunte cu președintele de atunci al României, Traian Băsescu, cu primul-ministru Emil Boc, cu consilierul președintelui României, Theodor Stolojan, consiliera prezidențială Elena Udrea, devenită apoi ministru al Dezvoltării, soțul acesteia, Dorin Cocoș, de reprezentanți de frunte ai corpului diplomatic (ambasadorii SUA, a Austriei și Germaniei) și FMI, dar și de ofițeri superiori din Serviciul Român de Informații și STS (generalii SRI Dumitru Zamfir și Dumitru Cocoru, generalul STS Marcel Oprea, aceștia fiind reprezentanții prim adjunctului SRI, generalul Florian Coldea și directorului SRI George Maior).

9. Timp de circa 14 ani, sume uriașe de bani au fost, în baza contractelor "Microsoft", preluate din bugetul diferitelor instituții centrale, prin intermediul directorilor Silviu Hotăran și Ovidiu Artopolescu (ultimul, o vreme, fiind și secretar de stat MCSI, sub patronajul lui Dan Nica, în calitate de ministru), având același partener, în persoana lui Claudiu Florică, ca director „D-CON.NET AG” și FSC, și cu aceiași colaboratori de bază din "Microsoft", directorii Florin Pletea – toți plătiți prin intermediul „Zonko Overseas Ltd”. și alte offshore-uri înființate special în acest sens de către Sorin Eftene, director "Microsoft", prin intermediul multinaționalei „KPMG” - un gigant în domeniul consultanței fiscale.

10. Din grupul infracțional organizat care au devalizat bugetul României și au spălat banii obținuți în acest mod, au mai făcut parte și Dragoș Nicolaescu, șef FSC (Fujitsu Siemens Computers GmbH), numit în această funcție de către Claudiu Florică, Diana Comănică director economic, și toți ceilalți directori "Microsoft", membri ai delegației "Microsoft" în MCSI, directori FSC (Fujitsu Siemens Computers GmbH), directori „D-CON.NET AG” sau membri ai grupului „D-CON.NET AG” și Dorin Cocoș care, începând din 2009, a devenit șeful neoficial al negociatorilor grupului "Microsoft" în raport cu Guvernul României.

În fapt, contextul electoral al anului 2008 a făcut ca în perioada 15-23 decembrie 2008, la insistențele domnului Gheorghe Ștefan cu susținerea PLD, în cadrul PDL, să se stabilească, prin algoritmul de desemnare al membrilor de partid, cu rezultate foarte bune în campanie electorală, ca funcția de Ministru

al Comunicațiilor și Societății Informaționale, aripa PLD din PDL, să fie ocupată de subsemnatul.

Imediat după desemnare am fost chemat la partid, la PDL și mi s-a adus la cunoștință de către conducerea acestuia, modul de repartizare a funcțiilor de conducere în cadrul MCSI pe baza de recomandare a fiecărei filiale județene PDL.

În data de 23.12.2008 am fost instalat ca ministru MCSI de către domnul vice prim-ministru Dan Nica, cu recomandarea să lucrez cu „omul care știe totul în acel minister” pentru că el l-a înființat, secretarul general al ministrului, domnul Cezar Armeanu.

Am preluat MCSI pe bază de proces verbal de la ministrul Karoly Borbély. Menționez că acesta nu mi-a indicat absolut nicio problemă deosebită din activitatea ministerului.

Primele informații pe care le-am primit în minister au fost că acel minister este controlat de SRI și este condus de dl. Dan Nica prin intermediul dlui. Cezar Armeanu, acesta din urmă fiind pe statul de plată atât al lui "Microsoft" - FSC („Fujitsu Siemens Computers GmbH”), cărora le reprezintă interesele, cât, mai ales, ale avocatului Doru Boștină, care îi reprezintă pe toți, respectiv "Microsoft", FSC, Unicredit și MCSI.

În minister era un haos total. Se zvoinea că toți șefii de departamente și o parte din angajați erau plătiți de FSC, Florică, „TeamNet”, Ghiță Sebastian, „Siemens”, „SIVCO”, și mulți alții.

În aceste condiții, imediat după preluare am dispus, la sugestia Secretariatului General al MCSI, domnul Cezar Armeanu, o ședință de lucru în care mi s-a adus la cunoștință o singură problemă și anume situația licențelor "Microsoft" cumpărate de dânsul în numele Guvernului României. Problema principală ridicată de domnul Cezar Armeanu era inexistența sumelor aferente plăților necesare achitării licențelor nelivrate de "Microsoft" în perioada 2006 – 2008, dar care trebuiau plătite de MCSI în anul 2009. Este motivul pentru care a fost identificată o soluție de plată, optându-se pentru achitarea contravalorii unui număr antecalculat de ore de consultanță și de mentenanță. Servicii care, în cea mai mare parte, nu au fost prestate.

Ceea ce m-a nedumerit, din primul moment, a fost de ce acest contract de închiriere licențe "Microsoft" era urmărit de departamentul de politică externă al ministerului, și nu de departamentele de IT, achiziții, sau tehnic. Divergența principală era între departamentul de politică externă, care urmărea derularea contractului și departamentele juridic și economic.



Ulterior, am înțeles că oamenii rețelei erau plasați exact în departamentul de politică externă al ministerului.

În primele săptămâni din ianuarie 2009, odată cu începerea mandatului meu de ministru MCSI, am dispus efectuarea unei inventarii complete a licențelor "Microsoft", gestionate în perioada 2006-2008, și a licențelor necesare la nivelul anului 2009.

Rezultatul a fost absolut dezastruos. Nu exista nicio coerență în evidența Ministerului, hotărârile de guvern emise în 2008 nu aveau niciun fundament, nu exista niciun document care să stea la baza întocmirii și redactării acestor hotărâri de guvern, nu existau comenzi ale instituțiilor, procese verbale de recepție, de comodat, vouchere, ore de consultanță, nu existau procese verbale de recepție asupra serviciilor.

Documentul care consemna numărul de ore de consultanță, respectiv 50.000 de ore, document deținut în arhiva Secretariatului General MCSI, aferent perioadei 2004 - 2009 (ore evaluate în cadrul MCSI la 5.000.000 \$ la nivel de LAR, valoarea de piață fiind de peste 8.000.000 \$) dispăruse din evidența MCSI.

Am solicitat o situație a voucherelor date instituțiilor din contractul de licențiere. Nici aceasta nu exista. Am solicitat documentele de livrare ale companiei "Microsoft" FSC în baza comenzilor date de instituțiile beneficiare, cuprinse în actele adiționale nr. 2, 3 și 4, precum și procesele verbale de recepție a kit-urilor și a voucherelor de ore de consultanță, însoțite de contracte de comodat cu toate ministerele și instituțiile cuprinse în H.G. 634 din 11.06.2008 și H.G. 1193 din 24.09.2008, împreună cu H.G. 1451/12.11.2008.

Aceste documente nu mi-au fost prezentate pentru, așa cum mi s-a spus, nu mai existau în minister. Dacă au existat vreodată.

Am avut o discuție foarte dură cu Secretarul General MCSI, domnul Cezar Armeanu, care nu mi-a putut prezenta nicio explicație în condițiile în care nu exista niciun document în minister care să nu treacă pe la el.

Foarte prietenos, mi-a spus că nu e nicio problemă pentru că are soluție pentru această situație și îmi va prezenta omul care deține toate documentele prin care va justifica situația de mai sus și care a întocmit și redactat toate hotărârile de guvern menționate mai sus.

Șefa serviciului juridic mi-a precizat că aceste documente nu există pentru că aceste hotărâri de guvern au fost pregătite de secretarul de stat Szomodî împreună cu Secretarul General MCSI dl. Cezar Armeanu, și scrise de domnul avocat Doru Boștină.

Departamentele din cadrul Ministerului nu au fost implicate. Același lucru l-au susținut și directorul economic al MCSI domnul Florea și șefa Serviciului financiar, doamna Dăneț, care mi-au argumentat, inclusiv pe documente scrise, de ce nu pot fi plătite sumele de 31.000.000 \$ și 26.800.000 \$ aferente actelor adiționale nr. 2,3 și 4.

În urma analizării informațiilor oferite de toate aceste departamente, referitoare la actele adiționale 2, 3 și 4, subsecvente contractului 0115RO/2004, am constatat discrepanțe între prevederile textelor de lege ce vizau termenele de plată, livrarea de produse, cantitățile și modalitatea în care aceste produse puteau fi achitate doar în baza prevederilor bugetare al următorului an și situația efectiv regăsită, astfel:

Prin Hotărârea de Guvern nr. 470/2004 și CTR 0115RO/2004 se prevedea la: "Art.

2: plata ratelor se făcea în limita sumelor aprobate anual prin lege cu aceasta destinație din bugetul SGG-ului. Art. 3 alin. 2: instituțiile publice beneficiare vor primi câte un kit de instalare pentru fiecare dintre produsele solicitate."

În anexa de la H.G. 470/2004 - contractul comercial de închiriere licențe, în art. 5 alin. 4 obligația de livrare se va considera îndeplinită la data prevăzută în notificarea adresată licențiatului de către "Microsoft" prin care se confirmă că licențiatul are acces la licențe și predă către licențiat câte un kit de instalare pentru fiecare instituție publică beneficiară având calitatea de afiliat inclus. Contractul a fost semnat de către SGG pe o perioadă de 5 ani (2004-2009), valoarea inițială a contractului încheiat în anul 2004 între SGG și "Microsoft" prin reprezentantul său "Fujitsu Siemens GMBH" Austria a fost de 54.567.465 \$ pentru un număr de 50.155 licențe de drept de utilizare începând cu anul 2004 până în anul 2009.

## CUANTIFICAREA PREJUDICIULUI

Costul de finanțare în valoare de 11.000.000 \$ a determinat creșterea valorii contractului de 42.000.000 \$ oferta inițială, la 54.567.465 \$ - suma apreciată de Gheorghe Gheorghina ca fiind o creștere nejustificată care nu poate fi explicată.

Total prejudiciu aferent contractului 115RO/2004 - 26.400.000 \$ din care 11.000.000 \$ costuri legale de finanțare și 15.600.000 \$ plăți ilegale cu avizul și acordul dat de "Microsoft" prin Silviu Hotăran, Ovidiu Artopoulos, Florin Pletea, Sorin Eftene, care au supravegheat afacerea "Microsoft". Bani au fost împărțiți între "Microsoft", FSC, KPMG și directorii "Microsoft" enumerați mai sus, directorii FSC („Fujitsu Siemens Computers GMBH”) Viena în frunte cu Malinowski, dar și ai FSC („Fujitsu Siemens Computers GMBH”) România, Claudiu Florică, Dragoș Nicolaescu, Diana Comănicu împreună cu cei care țineau legătura cu serviciile secrete și guvernele României - Dragoș Stan și Dinu Mihail Pescariu, bani pe servicii plătite dar nelivrate, ajungând la ei și prin ei la toți cei de mai sus.

H.G. nr. 470/2004 este ilegală pentru că trebuia să cuprindă obligativitatea de a se face licitație publică. Actul normativ a intrat în vigoare la data de 13.04.2004, după ce a fost semnat de prim-ministrul Adrian Năstase - contrasemnează, ministrul MCTI Dan Nica, ministrul pentru coordonarea SGG Eugen Bejinariu, ministrul Finanțelor Publice M. Tănăsescu.

Odată cu intrarea în vigoare a acestei hotărâri, a fost abrogată o altă hotărâre, H.G. nr. 1473/2003, de asemenea ilegală, care atribuia competență SGG-ului de a semna contractul-cadru de licențiere, referitor la produsele "Microsoft". Aceasta a fost publicată în Monitorul Oficial al României, partea 2 nr. 912 din 19 decembrie 2003. H.G. nr. 1473/2003 a fost semnată la 11 decembrie 2003 de următorii: - prim-ministrul Adrian Năstase, ministrul MCTI Adriana Țicău, ministrul pentru coordonarea SGG Eugen Bejinariu, ministrul Finanțelor Publice Mihai Nicolae Tănăsescu.

În prima parte a anului 2009, am avut câteva întâlniri cu toți șefii marilor companii de IT din România, printre care și doamna Irina Socol, președinte, director general al "SIVCO SRL".

Aceasta mi-a prezentat mai multe variante de îmbunătățire a sistemelor IT în Guvernul României, printre care și propuneri de îmbunătățire a programelor de licențiere în cadrul Ministerului Învățământului,

explicându-mi că nu se poate accepta sub nicio formă oferta "Microsoft", întrucât este incorectă, compania "SIVCO SRL" livrând, în perioada 2000-2004, toate calculatoarele folosite de Ministerul Învățământului pe care erau instalate licențe "Microsoft" legale.

În 2009, am rezistat insistențelor domnilor Tatomir Cătălin, Sorin Eftene, Florin Pletea, care erau făcute direct sau prin intermediul ambasadei SUA și al ambasadorilor Nicholas Taubman și Mark Gittenstein - mai mult sub forma unor amenințări directe asupra mea și asupra Guvernului României - la presiunile domnilor Dorin Cocoș, Dinu Pescariu (cu care m-am văzut o singură dată în luna mai 2009, iar următoarea dată a intrat peste mine în casă în noiembrie 2009), Claudiu Florică - FSC („Fujitsu Siemens Computers GMBH”), Dragoș Nicolaescu, Diana Comănicu, dar mai ales a domnilor Cezar Armeanu și a avocatului Doru Boștină. Toți aceștia au depus eforturi pentru a mă convinge să includ în Hotărârea de Guvern soluția de rezolvare a licențelor "Microsoft", în baza solicitărilor făcute de Mihnea Costoiu.

Vă aduc la cunoștință că, începând din anul 2008, luna iunie, companiile "Microsoft" și FSC (Fujitsu Siemens Computers GMBH) au impus un contract de consultanță juridică pentru MCTI cu avocatul Doru Boștină, care era în același timp și avocatul MCSI și avocatul Unicredit Bank, lucrând direct cu domni Florică Claudiu, Dinu Pescariu, Dragoș Nicolaescu, Florin Pletea, Sorine Eftene plus Călin Tatomir.

Aceștia împreună au procedat la inițierea unui număr de Hotărâri de Guvern prin care se efectuau plăți ilegale. Respectiv:

1. Conform contractului comercial de închiriere licențe - anexa la H.G. nr. 470/15 Aprilie 2004, care prevede că obligația de livrare se va considera integral îndeplinită la data prevăzută în notificarea adresată licențiatului de "Microsoft" Ireland Operation LTD, prin care se confirmă că licențiatul are acces la licențe și a predării către licențiat a câte unui kit de instalare pentru fiecare instituție publică beneficiară, având calitatea de afiliat inclus.

2. Hotărârea de Guvern nr.199 din 27.02.2008 prevede, la Articolul 2.2 că autoritățile și instituțiile publice beneficiare au obligația de a transmite, până la data de 30 martie a fiecărui an către MCTI numărul echipamentelor de calcul instalat în cadrul instituției, numărul de licențe existent și numărul de licențe necesar a fi închiriate, cu justificarea necesității, iar MCTI are responsabilitatea de a centraliza și corela aceste informații.

La Articolul 3 se prevede că MCTI verifică modul de utilizare de către fiecare autoritate și instituție publică beneficiară a avansajelor și serviciilor aferente contractului comercial de închiriere de licențe "Microsoft".

3. Hotărârea de Guvern nr.634/11 iunie 2008 prevede plata fără recepționarea vreunui produs. În plus, urmau să fie livrate în luna iunie 2008 produse care aveau să fie folosite începând de la 01.01.2006. În Articolul 2, în schimbul acestora, se prevedea plata sumei de 26.172.156 \$. Conform Articolului 3, MCTI urma să distribuie licențe pe bază de contract de comodat instituțiilor și autorităților publice beneficiare (în data de „aprilie 2006” cu drept de folosință de la data de 01.01.2006). În Anexa nr. 2 a Actului adițional nr. 2 se prevedea dreptul neexclusiv de a utiliza produsele software "Microsoft" închiriate și kiturile de instalare corespunzătoare.

În actul adițional nr. 2/11 Iunie 2008, la contractul 0115 RO/2004 se stabilea ca până la data de 31.03.2006 să fie predate kiturile către SGG și contractul de comodat semnat cu instituțiile beneficiare.

Ministrul Karoly Borbély, Secretarul General al MCSI Cezar Armeanu, Secretarul de Stat Szomodî și "Microsoft", prin Călin Tatomir, Florin Pletea, Sorin Eftene au făcut presiuni uriașe asupra mea, pentru a renunța la verificarea inventarelor licențelor primite și pentru a face plățile retroactive și în schimbul unor produse nelivrate și nerecepționate. Produsele așa-zis livrate au fost comunicate MCSI prin intermediul avocatului Boștină Doru, care a și redactat hotărârile de guvern, inclusiv contractele și anexele lor către "Microsoft".

În acest sens a colaborat cu Călin Tatomir, Sorin Eftene, Florin Pletea și echipele subordonate lor. De la „Fujitsu Siemens Computers GMBH” au participat Claudiu Florică, Dragoș Nicolaescu, Diana Comănicu, care au împărțit banii obținuți ilegal de la Guvernul României între "Microsoft", FSC, directorii "Microsoft", directorii FSC prin offshore-urile lui Dragoș Stan, Dinu Pescariu, Thomas Heintschell.

Semnificativ cred că este faptul că Dragoș Stan, Dinu Pescariu și Claudiu Florică sunt patronii din umbră ai firmelor "Lisaos-Balzac-Essim" cu același sediu în Cipru - Limassol Cipru Griva Digeni 115 Trident Centre 3101 (Certificat de înregistrare fiscală 122 601 96 Q nr. incorporate HE 260 196), acționar majoritar în Synotech Global Service România SRL, fosta DIM SOFT, actualul loc de muncă al lui Sorin Eftene, care a lucrat permanent în subordinea lui Claudiu Florică, la fel ca și „D-CON.NET AG” în 2014 - și care a devenit „Synotech Global Service Switzerland GMBH” (aspect confirmat prin păstrarea numărului de înregistrare la ORC, J40/2051/1994 rezultând în urma fuziunii prin absorbție a societăților „Abacus System & Solutions” J40/2476/1998 și „Abacus Telcon” J40/2994/2005), proiect semnat și de Rilla Roxana, avocat partener cu Chirvase Neculai, soțul Rilla Cornel fiind plătit de Florică pentru a fi consilierul ministrului V. Vreme.

De remarcat că la nivelul anului 2004, societatea „Quinn Asociated LTD”, ce avea ca beneficiar real pe Dragoș Stan, este reprezentată de către Irene Spoerry și Andreas Moustras, persoane ce se regăsesc cu drept de reprezentare și semnătură pentru "Essim Partners" și "Balzac" la nivelul anului 2009.

Acest lucru rezultă din contractele semnate între "Baringwood" și "Balzac", la fel cum "D-CON.NET AG" și "Baringwood" sunt reprezentate de Erich Amman.

Călin Tatomir, Sorin Eftene, Florin Pletea, directorii "Microsoft", împreună cu Claudiu Florică, Dragoș Nicolaescu, Diana Comănicu, Victor Malinowski, și ceilalți directorii FSC GMBH, prin intermediul lui Dragoș Stan și Dinu Pescariu, au întocmit, prin intermediul avocatului Doru Boștină, împreună cu Cezar Armeanu, secretar general MCTI și cu aprobarea ministrului Karoly Borbély și a Secretarul de stat Szomodî, următoarele Hotărâri de Guvern ilegale, pentru plăți retroactive, pentru marfa nelivrată, toate fiind făcute pentru înșelarea Guvernului României cu suma de 31.144.865,64 \$ plus 26.725.491,36 \$, în total însumând 57.970.367 \$.

Marfa nelivrată reprezintă suma de 31.144.865,64 \$.

Cred că este important să precizez că, în anul 2009, a avut loc o întâlnire în patru, impusă lui Pinalti (Gheorghe Ștefan) de Traian Băsescu, Elena Udrea și Dorin



**Gheorghe Ștefan**



**Vasile Blaga**



**Eugen Bejinariu**



**Doru Boștină**



**Karoly Borbély**



**Mihai Tănăsescu**



**Sebastian Ghiță**

Cocoș, în care Claudiu Florică a explicat afacerea "Microsoft", FSC, MCTI, cu modul de plată și cu prelungirile de contract FSC 2009 - 2012. Menționez că îl cunoșteam pe Dorin Cocoș din 2007, când în calitate de vicepreședinte PLD, Theodor Stolojan mă trimitea la el pentru a ține adunările PLD la "Eurohotels".

Mai fac precizarea că și Emil Boc mi-a pus în vedere să rezolv problema plății, iar Gheorghe Gherghina de la Ministerul Finanțelor m-a presat să plătesc. La rândul ei, Elena Udrea m-a obligat să mă văd cu Cocoș. Cocoș Dorin m-a sunat și m-a presat la rândul lui să rezolv plățile pentru "Microsoft".

La fel, presiuni în acest sens făceau FSC prin Wolfgang Horak, Dragoș Nicolaescu, Diana Comănici, avocatul Doru Boștină (Secretarul general MCSI) și Cezar Armeanu. Precizez că, în aceeași direcție au făcut presiuni și Nicolas Taubman și Mark Gittenstein, ambasadorii ai Statelor Unite în România.

În cele din urmă o parte din mită nu a mai ajuns la destinatarul final, pentru că eu am refuzat să plătesc retroactiv 57.000.000 \$ fără dovada efectuării prestației serviciilor și livrării produselor.

În continuare, în vederea derulării operațiunilor "Microsoft", s-a decis elaborearea unei noi Hotărâri de Guvern, în baza căreia urmau să se plătească licențele din 2004, la care vom primi 50.000 de ore de consultanță plus produse software "Microsoft" plus servicii, iar pentru cele nelivrate în 2006, 2007, 2008, 2009 se va prelungi perioada de drept de folosință până în 2012.

În momentul în care Mihai Tănăsescu, în calitate de șef al delegației FMI în anul 2009, (una și aceeași persoană cu cea care a semnat în 2004 HG-urile ilegale pe relația cu "Microsoft") a făcut presiuni uriașe către Emil Boc, acesta din urmă i-a dat ordin lui Gherghina să plătească 31.144.865,64 \$ în baza Actului Adițional nr. 2 în favoarea „Unicredit” București. Ulterior, domnul Dragoș Nicolaescu și-a dat demisia, FSC prin Diana Comănici și W. Horak nu au mai recunoscut înțelegerea și au preferat să recunoască nelivrarea, iar Sorin Eftene și Florin Pletea, în calitatea lor de directori ai "Microsoft" România, au spus clar că fără FSC („Fujitsu Siemens Computers GMBH”) se oprește discuția.

Prin Hotărârea de Guvern nr.1451/2008 i s-a atribuit MCTI dreptul de a semna actul adițional nr.4, valoarea totală a acestuia fiind de 26.725.491,36 \$ pentru un număr de 40.939 licențe cu drept de utilizare începând cu anul 2007 până în 2009, respectiv 22.860 licențe cu drept de utilizare începând cu anul 2008 până în anul 2009.

Suma nu a fost achitată din cauza unor deficiențe constatate în actul adițional încheiat, cu efecte în derulare. Factura a fost stornată cu acceptul firmei.

Contractul comercial de închiriere de licențe numărul 0115/RO, încheiat la 15.04.2004, prevede la articolul 5.4 că obligația de livrare se va considera integral îndeplinită la data prevăzută în notificarea adresată licențiatului de "Microsoft - Ireland Operations LTD", prin care se confirmă că licențiatul are acces la licențe, și a predării către licențiat a câte unui kit de instalare pentru fiecare instituție publică beneficiară având calitatea de afiliat inclus.

Toate H.G.-urile de mai sus sunt absolut ilegale. Ele au fost făcute pentru plata în anul 2009, a unor produse și servicii nelivrate în perioada 2004-2009, fiind întocmite pe baza datelor furnizate de "Microsoft" prin domnii Sorin Eftene, Florin Pletea, Călin Tatomir și a echipei "Microsoft", care cunoșteau clar că prin FSC

România și FSC Austria (prin Malinovski, Horak, Claudiu Florică, Dragoș Nicolaescu, Diana Comănici) au încercat să fure de la statul român de suma de 57.000.000 \$ prin HG-uri ilegale redactate de avocatul Doru Boștină, întocmite de Cezar Armeanu și aprobate de ministrul Karoly Borbély, bugetate de Varujan Vosganian, și semnate și aprobate de Călin Popescu Tăriceanu. Acest furt grosolan a fost cercetat de DNA, însă făptuitorii mai sus menționați au fost favorizați prin necorelarea cu Dosarul 187/2013, prin prescrierea faptelor din Dosarul 21/P/2006, și prin mușamalizarea Dosarului 448/P/2011.

Menționez că și subsemnatul am fost șantajat să plătesc ilegal cei 57.000.000 \$ de către Claudiu Florică și Dorin Cocoș în mod direct, și indirect de către Traian Băsescu, („Tăticuțul”), Elena Udrea, Emil Boc, Călin Tatomir, Florin Pletea, Sorin Eftene, Gheorghe Gherghina, W. Horak, Dragoș Nicolaescu, Diana Comănici, avocat Doru Boștină, Răzvan Radu, Șerban Tănăsescu, dar mai ales de ambasadorii Nicholas Taubman, Mark Gittenstein, Martin Eichinger, care m-au forțat să plătesc



aceste sume furate de "Microsoft" cu complicitatea FSC (Fujitsu Siemens Computers GMBH) și gruparea Florică.

După intervenția brutală a domnului Mihai Tănăsescu, în calitate de șef al FMI, la Emil Boc, acesta i-a determinat pe domnii Gh. Gherghina și Cezar Armeanu să plătească 31.000.000 \$. Înțelegerea cu Călin Tatomir, Sorin Eftene, Florin Pletea, în calitate de reprezentanți ai "Microsoft", pe de-o parte, și Claudiu Florică, Dragoș Nicolaescu, Diana Comănici, ca reprezentanți ai FSC, pe de altă parte a fost de prelungire a contractului pentru perioada 2009 - 2012 și plata sumei de 54.000.000 \$ în perioada 2009 - 2012 pentru icențele din 2004. Iar pentru diferența de până a 57.000.000 \$, 50.000 de ore de consultanță în perioada 2009-2012. Ca urmare a negocierilor dure pe care le-am purtat cu aceștia, știind că au furat cei 31.000.000 \$ prin „Colina Investment” direct de la "Unicredit", mai sus numiții au preferat să renunțe la 26.000.000 \$.

Subliniez că ambasadorii Nicolas Taubman, Mark Gittenstein, Martin Eichinger, m-au amenințat că voi suporta consecințe serioase dacă nu voi plăti hotărârile de guvern. Este important să fac precizarea că accordul semnat de Guvernul României prevede foarte clar că 163.428 de licențe instalate pe 163.428 de calculatoare, vor avea implementate un număr de 36 proceduri la toate cele 27 de instituții, conform Hotărârii de Guvern 460/2009, cu instituții comasate. (...)

Fiecare din aceste instituții cumulat pe toate cele 164.428 de calculatoare, adunate ca număr de licențe totale pe instituții, ar fi trebuit să aibă fiecare un sistem intranet securizat de STS, care per total să facă intranetul Guvernului cu 36 proceduri

instalate și funcționale pe fiecare calculator, și în interconexiune respectiv cu:

- P1 - Achiziții publice;
- P2 - Analiză și elaborare acte normative;
- P3 - Analiză și soluționare petiții;
- P4 - Avizarea instrumentelor de plată cu acces la distanță;
- P5 - Circuitul informațional;
- P6 - Controlul documentelor;
- P7 - Controlul înregistrărilor;
- P8 - Deplasări externe;
- P9 - Deplasări interne;
- P10 - Derularea financiară a contractelor UMP;
- P11 - Elaborare politici și strategii în domeniul societății informaționale;
- P12 - Elaborarea proiecte e-guvernare;
- P13 - Elaborarea planului strategic;
- P14 - Elaborarea poziției de negociere a României la UE;
- P15 - Elaborarea procedurilor;
- P16 - Elaborarea propunerilor de politici publice;
- P17 - Elaborarea propunerilor de politici și strategii în comunicații;
- P18 - Evaluare și inventariere a bunurilor primite cu titlu gratuit;

- P19 - Evaluarea performanțelor personalului contractual;
- P20 - Evaluarea performanțelor profesionale ale funcționarilor publici;
- P21 - Fișa postului;
- P22 - Furnizarea informațiilor de interes public;
- P23 - Gestionarea abaterilor;
- P24 - Managementul riscului;
- P25 - Metodologia de elaborare a bugetului propriu;
- P26 - Metodologia privind recrutarea și selecția funcționarilor publici;
- P27 - Metodologia privind recrutarea și selecția personalului contractual;
- P28 - Monitorizare mentenanța autoturismelor și consumul de combustibil;
- P29 - Organizarea și efectuarea controlului;
- P30 - Program de audiențe;
- P31 - Prezența personalului în MCSI;
- P32 - Procedura de achiziție publică de bunuri pentru proiectul EBC;
- P33 - Procedura de achiziție publică de servicii pentru proiectul EBC;
- P34 - Recepția produselor, evidența și gestionarea;
- P35 - Reprezentare grupuri de lucru tehnice;
- P36 - Stabilire și monitorizare obiective specifice.

Cele 36 de proceduri pentru cele 27 de institutii implementate pe 163.428 de calculatoare ar fi însemnat intranetul Guvernului și baza pentru trecerea la societatea informațională.

La data de 30 iunie 2010 am anunțat „Microsoft” și „D-CON.NET AG” că voi suspenda plățile pentru nelivrare. Presiunile făcute de "Microsoft", Claudiu Florică și mai ales Dorin Cocoș și Elena Udrea, au dus la "demisionarea" mea de către prim-ministrul Emil Boc la ordinul președintelui Traian Băsescu.

Referitor la implicarea reprezentanților SRI și a fostului președinte Traian Băsescu, declar următoarele:

În luna ianuarie 2009, am fost solicitat de domnul Sebastian Ghiță - sponsorul personal al doamnei Roberta Anastase, pentru o întâlnire cu o persoană foarte, foarte importantă. Am fost preluat de la minister de mașina cu șofer a domnului Sebastian Ghiță și, împreună cu acesta, am fost dus la unul din sediile SRI, unde ne aștepta domnul general Dumitru Zamfir.

Aici am aflat următoarele:

1. MCSI este un obiectiv strategic pentru siguranța națională, iar obiectivul principal al ministeriatului meu va fi CERT-ul, care este în subordinea mea directă, în componența ICI-ului dar care va fi coordonat în mod direct de SRI prin detașarea unui ofițer SRI, care cunoaște foarte bine problema. CERT-ul urma să facă parte din organizația europeană "E NISA".

2. Punctul unic de contact (PCU) era următorul obiectiv strategic, acest punct unic de contact urmând să fie modul de comunicare securizată a României cu Uniunea Europeană;

3. Am aflat deasemenea că prioritatea numărul unu a SRI era securitatea cibernetică a României

4. În consecință, toate proiectele IT sau produse software vor avea și o componentă de securitate și, implicit, o viză mai mult sau mai puțin vizibilă a SRI-ului.

5. România are ca obiectiv o singură bază de date care să fie o componentă a S.I.I. - Sistemul Informativ Integrat - cu maximum de servicii de e-Guvernare posibile pe fiecare etapă, pentru trecerea către o societate informațională.

Pentru realizarea acestor obiective, am avut întâlniri săptămânale și, uneori, zilnice pe această temă, precum și pe alte teme de interes național sau de siguranță națională cu domnii general Dumitru Zamfir, Dumitru Cocoru din SRI precum și cu domnul general Marcel Opris, directorul STS.

Am primit un material de la SRI, pe baza căruia am elaborat Strategia Națională de trecere către societate informațională - „e-România”. După primirea materialului, am procedat la stabilirea obiectivelor și am făcut prima licitație „e-România 1”, care, împreună cu „e-România 2”, trebuiau să cuprindă 169 servicii de e-guvernare, care funcționau în teritoriu, fiind realizate prin proiectele cu fonduri europene precum și cel puțin 40 de servicii de e-guvernare la nivel național.

Nu am știut cine a câștigat „e-România 1”. După câștigarea licitației „e-România 1”, la începutul anului 2009, am fost sunat de domnul Sebastian Ghiță, cu care m-am întâlnit și care mi-a spus următoarele:

1. Trebuie să țin cont de Dorin Cocoș, care are interese cu Elena Udrea, care la rândul ei are o influență uriașă asupra lui Traian Băsescu. De altfel, se pare că, la acel moment, Dorin Cocoș mă „pârâse” deja președintelui Băsescu că „cu Sandu nu se poate lucra”.

2. Ministerul meu are un proiect „e-România”, iar el, Sebastian Ghiță, este cel care l-a câștigat dar este de acord ca o parte din proiect să fie preluat de Dorin Cocoș, la insistențele domnului Dinu Pescariu.

În acest sens, mi-a solicitat ca, în zilele următoare, să îl primesc pe greul care, împreună cu Claudiu Florică, era șef de consorțiu, sugerându-mi să accept condițiile puse de Cocoș-Pescariu-Florică, întrucât aceștia au acordul lui Traian Băsescu și „viza” lui Florian Coldea, motiv pentru care nu avea rost să „îmi bat cuie în talpă”.



A doua zi, am avut ședință de Guvern, prilej cu care am fost rugat de Elena Udrea, colega mea ministru, să ieșim puțin din ședință pentru avea o discuție.

Odată ieșiți, aceasta m-a rugat să-l văd în ziua următoare la ora 8:30, la „Eurohotel”, pe domnul Dorin Cocoș.

Am acceptat, pentru că deja toată situația devenise explozivă. La data și locul stabilite de către doamna Elena Udrea, m-am întâlnit cu domnul Dorin Cocoș. Acesta a ținut să-mi spună că, anterior întâlnirii cu mine, a vorbit cu președintele Băsescu și s-a înțeles totodată și cu domnul Sebastian Ghiță. În acel moment, după discuția cu mine, urma să îl sune pe președintele Băsescu, să îi confirme că am acceptat să îi primesc pe Claudiu Florică împreună cu un cunnat al acestuia, un grec, implicat compania care câștigase licitația „e-România 1”.

Cu acesta și împreună cu Sebastian Ghiță, care conducea echipa „TeamNet”, urma să discut condițiile de desfășurare a contractului.

Am acceptat și i-am spus domnului Cocoș ca „grecul” să contacteze secretariatul meu de la minister. Acesta a sunat și a fost stabilită o întâlnire. În pregătirea întâlnirii, eu am hotărât să fie întrunită pe echipe de negociere, din care însă nu am dorit să fac parte.

După câteva săptămâni, în care domnul Claudiu Florică s-a aflat quasi permanent în MCSI, nu s-a ajuns la niciun rezultat în urma negocierilor purtate, deoarece noua echipă de negociere condusă de Claudiu Florică voia să schimbe total condițiile de licitație, în special să reducă la jumătate a numărului de servicii de e-Guvernare.

Într-una din discuțiile pe care l-am avut cu domnul Claudiu Florică de față chiar cu consilierii, care au avut în sarcina de serviciu negocierea contractului România, mi-a făcut precizat ca el nu reprezintă doar interesele lui, ci și pe ale lui Sebastian Ghiță și mai ales Dorin Cocoș și că, de față cu acesta (Claudiu Florică), domnul Dorin Cocoș l-ar fi sunat de președintele Traian Băsescu, pentru a îi expune situația și a-i spune că „se pare că Gabriel Sandu joacă într-un alt film.” În concluzie, Claudiu Florică mi-a spus că propunerea lui a fost discutată de către domnul Dorin Cocoș cu domnul președinte Băsescu, care cunoaște problema, urmând ca un om al lui Florian Coldea să ia legătura cu mine și să îmi explice cum poate deveni legal tot ceea ce-mi cer ei, cum vor fi disponibilizați 1,8 milioane de euro din această afacere, care se va face cu ei (Claudiu Florică, Dinu Pescariu, Dorin Cocoș și Sebastian Ghiță) sau deloc. Ulterior, am fost sunat din nou și de către domnul Sebastian Ghiță, prilej cu care am avut o discuție extrem de dură cu acesta, în care și el a ținut să îmi precizeze următoarele:

1. Dorin Cocoș lucrează în numele președintelui Traian Băsescu, pentru Băsescu și Elena Udrea;

2. Având această atitudine și comportament nu voi apuca sfârșitul anului în fotoliul de ministru;

3. Am fost întrebat „ce treabă am eu cu bugetul Ministerului?” și mi-a sugerat „să-mi văd de treaba mea și să accept condițiile puse de Cocoș-Florică-Pescariu, pentru că, în caz contrar, îmi voi pune serviciile în cap, având în vedere ca acești domni lucrează pentru ei”;

4. Sebastian Ghiță mi-a spus că va încerca să mă ajute dar cuplul Cocoș-Pescariu, cu sprijinul doamnei Udrea,

era „mult mai tare decât” el la aceea dată.

5. Tot Sebastian Ghiță mi-a sugerat să accept cererile lui Florică-Pescariu-Cocoș, măcar pentru a câștiga timp, pentru că „mi l-am pus și pe Pinalty în cap”

Într-adevăr, în zilele următoare s-au repetat aceleași presiuni venite din partea doamnei Elena Udrea și Gheorghe Ștefan, presiuni la care s-a adăugat și un telefon direct primit de la președintele Traian Băsescu, toți solicitându-mi să am o nouă întâlnire cu domnul Dorin Cocoș. A trebuit să accept întâlnirea cu Dorin Cocoș, care mi-a solicitat mod expres să accept următoarele cerințe și condiții:

1. Proiectul va fi funcțional în trei ani (lucru pe care personal îl consideram inacceptabil, deoarece acesta ar fi trebuit să fie pus în funcțiune în maximum un an)

2. Vor fi înjumătățite numărul de servicii cuprinse în proiect;

3. Pentru serviciile care urmează a fi implementate (cealaltă jumătate) se va proceda la o suplimentare cu 50 la sută a bugetului afectat;

4. Vor fi anulate creditele de angajament și se va trece totul pe bugetul anului 2009, cu plată anticipată.

Ulterior acestei discuții, mai exact a doua zi, m-am văzut și cu domnul Claudiu Florică. La această întâlnire am avut un comportament mai mult decât neprietenos cu interlocutorul meu, căruia i-am spus „să se ducă dracului învârtindu-se, la pachet cu Ghiță, Cocoș, Pescariu” și am cerut să-mi facă plăcerea de a nu-l mai vedea în perioada următoare.

Ca răspuns la mesajul meu tranșant, domnul Claudiu Florică, cu tupeul care îl caracterizează, m-a amenințat că dacă nu accept condițiile impuse, acesta „mă va turna”. Deși nu avea de ce să mă tem de o eventuală delatiune, am luat în serios amenințarea acestuia, fiind conștient de susținerea formidabilă pe care o avea din partea FSC și „Microsoft” și, prin acestea, interesele lor fiind susținute și de ambasadele SUA, Germaniei și Austriei, influența sa ajungând în acest mod până la primul-ministru Emil Boc și președintele României, Traian Băsescu.

În pofida presiunilor și amenințărilor primite, subsemnatul am anulat licitația „e-România 1”, împiedicând astfel ca bugetul statului român să fie căpușat prin comisionare de către aceleși grupuri de persoane, fapt care, în mod evident, a avut ca efect direct situația în care mă găsesc acum.

În luna septembrie 2010, am avut o discuție foarte dură cu domnul Gabriel Marin, care m-a atenționat că „e-România” nu se va mai face din următoarele considerente: domnul Valerian Vreme nu înțelege nimic din nimic și este controlat în proporție de 100% de cuplul Udrea - Cocoș; „s-a băgat pe fir cuplul de jigodii ordinare” Pescariu-Florică, care „sunt niște nemernici și vor fura tot”; a venit la el Dinu Pescariu și i-a cerut milioane de euro comision în numele lui Dorin Cocoș, spunându-i că, în caz că nu-i va primi, va bloca proiectul. Mi-a mărturisit că, dacă ar fi dat acești bani, nu ar mai fi putut termina proiectul.

După această discuție, am luat masa cu domnul ministru Valerian Vreme și cu domnul secretar de stat Marius Fecioru.

Cu acest prilej, domnul Valerian Vreme mi-a spus că președintele Băsescu îi interzisese să mă vadă. Tot atunci Marius Fecioru mi-a spus clar că Elena

Udrea și Dorin Cocoș vor să mă scoată din partid, pentru că sunt incontrolabil și, pentru a mă face să tac, s-au gândit chiar să îmi facă un denunț la DNA.

Cu acest prilej, amândoi mi-au spus că nici „Microsoft” și nici „e-România” nu mai sunt problemele mele și că ar fi mai bine să îmi văd de drum și poate așa voi scăpa. Menționez deasemenea că amândoi știau de situația „Omni-logic”, amândoi fiind chemați la acel moment la ordin de către Dorin Cocoș.

După mai mult timp, m-am revăzut cu Gabriel Marin, care mi-a spus clar că Dinu Pescariu l-a șantajat și, împreună cu Claudiu Florică „i-au furat bani”, care au ajuns și la Cocoș. Cu acest prilej mi-a mărturisit că el, personal, ca urmare a șantajului căruia i-a fost supus, a plătit 3 milioane comision către „triada” Pescariu-Florică-Cocoș dar că el nu a primit niciun ban din acest proiect.

Eu l-am avertizat că Agenția „România digitală”, cu cei 27 de angajați ai săi, va trebui să lucreze doar pentru e-România, altfel aruncă totul în aer.

El mi-a spus clar că Pescariu, Cocoș și Florică i-au furat banii pentru proiect și au blocat proiectul și nu are ce să le facă, deoarece a aflat că off-shore-urile înființate de aceștia sunt în realitate societățile „bidoane colectoare” ale Securității, și că, din aceste societăți, Dorin Cocoș scoate bani pentru președintele Traian Băsescu și Elena Udrea.

Mai mult, acesta mi-a spus că ei nici nu se ascund, lucrând pe față, Pescariu spunându-i fără să vrea că banii vor fi plătiți în off-shore-ul Microsoft, de unde ia bani toată lumea: șefii „Microsoft”, oamenii „serviciilor” românești, politicieni și mulți alții, „de ajuns să îi fie crică până și lui când se va sparge buba”. Tot Pescariu i-ar fi spus că el a plătit, „însă banii nu au ajuns unde trebuia, și acum nu mai știe ce să facă”.

Aceste declarații au fost confirmate și se coroborează cu declarațiile lui Dorin Cocoș care, în Dosarul 1865/1/2016 (numit „Microsoft II”), a declarat că „Dinu Pescariu a efectuat la solicitarea sa următoarele plăți:

- 500.000 euro către o firmă chinezească numită „Shanzen” pentru următoarele produse: 300.000 gecii, 1.000.000 pixuri, 300.000 umbrele, 300.000 fesuri, 300.000 fulare, 1.000.000 brichete;

- 300.000 euro la o altă sucursală în Austria pentru achitarea altor produse de campanie electorală;

- 1.700.000 euro - în mai multe tranșe - plătită începând cu sfârșitul anului 2009, începutul anului 2010, sumă care i-a remis inculpatului Gabriel Sandu cu titlul de împrumut, suma de 500.000 euro întrucât acesta i-a spus că are nevoie de bani urgent pentru a face plăți aferente campaniei electorale prezidențiale;

- 600.000 euro care, conform propriei declarații, rezultă că i-a depus la sediul P.D.L. din Modrogan, mai precis i-a remis domnului Ivașcu la solicitarea domnului Vasile Blaga care era la acel moment secretar general al partidului și șeful campaniei electorale, iar banii au fost dați (iarăși) fără a primi vreo chitanță în acest sens;

- 50.000 euro i-a dat domnului Alin Albu, trezorerierul PDL pentru achiziția unor găleți, tot fără chitanță;

- 30.000 euro i-a dat domnului Radian Tufă, Secretar General al Ministerului Transporturilor pentru a achita transportul containerelor cu produse electorale în țară, precum și costurile cu depozitarea;

- 300.000 euro i-a cheltuit în folos personal; 200.000 euro i-a remis firmei „Shanzen” din România;

- 1.800.000 - 1.900.000 euro a fost achitată de Dumitru Nicolae a fost achitată de Dumitru Nicolae pentru mine din banii primiți de la Dinu Pescariu, în Elveția, pentru achitarea contravalorii altor produse electorale și a precizat că

au fost 27 containere de materiale electorale; (...)” (paginile 40 - 41 din Decizia ÎCCJ 162/03.10.2016).

Coroborând declarațiile lui Dorin Cocoș (consemnate cu putere de lucru judecat de către ÎCCJ) cu faptele denunțate prin prezentul memoriu de către subsemnatul, este evident că Traian Băsescu a fost beneficiarul direct și final al unei sume de cel puțin 5.480.000 euro din banii sifonați de către grupul criminal organizat mai sus denunțat, sumele fiind folosite în mod direct și nemijlocit în campania prezidențială din anul 2009, acesta fiind motivul real pentru care, în mod direct și indirect, a făcut presiuni asupra mea în vederea încheierii contractelor cu „Microsoft” prin intermediul LAR-urilor mai sus menționate.

Față de toate cele mai sus menționate este evident că „Microsoft” a avut o acțiune concertată și constantă prin care a urmărit păstrarea și consolidarea monopolului său pe piața IT din România, prin continuarea relațiilor contractuale cu Guvernul României ca efect al faptelor de corupție pe care le-a permis, inițiat, încurajat și favorizat în raporturile pe care această companie le-a avut cu cei mai înalți demnitari ai satului român și a structurilor acestuia de securitate.

În drept, consider că faptele săvârșite de persoanele fizice și juridice mai sus menționate întrunesc elementele constitutive ale următoarelor infracțiuni, încadrări juridice pe care vă solicităm respectuos a le avea în vedere, fără însă a vă limita numai la acestea, în cercetarea faptelor și persoanelor pe care le-am denunțat prin prezentul memoriu:

- compania „Microsoft” a săvârșit faptele prevăzute de la art. 367 C.pen. (Constituirea unui grup infracțional organizat), 291 C.pen. (Traficul de influență), 47 raportat la 291 C.pen., 290 C.pen. și 292 C.pen. (instigare la trafic de influență, dare de mită și cumpărare de influență);

- ambasadorii SUA - Nicholas Frank Taubman și Mark H. Gitenstein și ambasadorul Austriei - Martin Eichinger au săvârșit faptele prevăzute de 291 C.pen. (Traficul de influență), 47 raportat la 291 C.pen. (instigare la trafic de influență);

- Băsescu Traian a săvârșit faptele prevăzute de la art. 367 C.pen. (Constituirea unui grup infracțional organizat), 291 C.pen. (Traficul de influență), 47 raportat la 291 C.pen. (instigare la trafic de influență), 289 C.pen. (luarea de mită), art. 29 lit. c din Legea 656/2002 (spălarea de bani);

- Emil Boc și Elena Udrea au săvârșit faptele prevăzute de 291 C.pen. (Traficul de influență), 47 raportat la 291 C.pen. (instigare la trafic de influență);

- Dorin Cocoș, Claudiu Florică, Dinu Pescariu, Călin Tatomir, Sorin Eftene, Florin Pletea, Dragoș Nicolaescu au săvârșit faptele prevăzute de 367 C.pen. (Constituirea unui grup infracțional organizat), 291 C.pen. (Traficul de influență), 47 raportat la 291 C.pen., și 292 C.pen. (instigare la trafic de influență și cumpărare de influență) și art. 29 lit. a și b din Legea 656/2002 (spălarea de bani).

Față de cele arătate, rog analizați și dispuneți.

**Sandu Gabriel**

www.corectnews.com

Sorin Roșca Stănescu

27 septembrie 2017

# UN CAZ MARCA „ELODIA” ...

## Episodul XXIV

- urmare din nr trecut -

După o decizie controversată și, așa zice eu, chiar abuzivă, în cazul învinutului de crimă Robert Ekaireb, comisă, chipurile, împotriva soției lui legitime, care era de cetățenie chineză, doamna Li Hua Cao, și care mai era și însărcinată în luna a 7-a - spre a 8-a, respectiv, o decizie de condamnare pe viață, criticată de altfel de toată lumea de bună credință, incluzând aici și Organizația pentru Apărarea Drepturilor Omului (O.A.D.O.), toată lumea se uita la Curtea de Apel ca la o instanță superioară, cu judecări experimentate ai Reginei Angliei, cu o vechime mare în această activitate, dispuși să îndrepte orice eroare judiciară din acest proces.

Cu toții ne așteptam la o decizie pozitivă în ceea ce îl privea pe Robert, însemnând de fapt o decizie de casare a sentinței și o trimitere la rejudecare unui nou complet de judecată, iar decizia de vinovat sau nevinovat să fie dată de alți jurați. Am avut însă o decizie complet contradictorie și cam sărăcuță.

Dar iată cum s-a desfășurat ședința de judecată de la Curtea de Apel Centrală, în instanță cu Lordul Șef al Justiției din Anglia și Țara Galilor - Judecătorul Openshow și Sir Richard Henriques, proces între Regină și Robert David Ekaireb, cu apărători - avocatul Orlando Pownall pentru apelant și Brian Altman și Tom Little pentru intimat Lord Thomas of Cwmgiedd.

Într-o atmosferă plină de solemnitate deplină, cele trei somități ale lumii Justiției engleze au deschis ședința de judecată, care a demarat cu o sincopă - lipsa din sală a apelantului Robert Ekaireb. De fapt se folosea o prezență de tip modern, apelantul apărând pe ecrane mari în sala de judecată, în sensul că el urma să fie prezent la proces prin intermediul videocamerei aflată într-o încăpăre din închisoarea unde este încarcerat, respectiv, în închisoarea de maximă siguranță Belmarsh London.

La solicitarea Președintelui, completul s-a retras pentru câteva minute, timp în care a fost realizată conexiunea cu locul din închisoare, unde în fața camerelor de luat vederi se găsea apelantul Robert Ekaireb.

Procesul, din punctul meu de vedere, ar fi trebuit abordat frontal de către noua apărare angajată de Robert, prin prezentarea în fața instanței a documentelor apărute în urma comisiei rogatorii de la București, care a investigat mai mulți martori, în urma cărora au apărut date concrete ale existenței doamnei Li Hua Cao, pe noul nume de prezentare adoptat și cu care se prezintă actual, de „Lucy”, asta cu mult după data când completul de judecată a considerat-o moartă și l-au condamnat pentru crimă pe suspectul Robert Ekaireb, deși inițial, în procesul de la Curtea de Apel s-a folosit o altă strategie de apărare și anume, critica adusă avocatului apărării, domnul Wolkind, pentru o apărare defectuoasă, care a viciat verdictul juraților și al Judecătorului și s-a convenit că legea referitoare la temeiurile prin care un apel împotriva unei condamnări bazate pe incompetența avocatului va fi luată în calcul și a fost corect menționată în Buxton LJ în R v Day(2003) EWCA Crim 1060, paragraf 15: „reprezentarea incompetentă este întotdeauna demnă de plâns, este o sursă de înțeles pentru plângeri justificate în ce privește părțile în proces și familiile lor, poate expune avocații în cauză sancțiunilor profesionale. Ea în sine nu poate reprezenta un motiv de apel sau un motiv pentru care o sentință să fie considerată incorectă. Acceptăm că, urmând decizia acestei Curți în Thakrar (2001) EWCA Crim 1096, testarea este într-adevăr

soarea unde este încarcerat, respectiv, în închisoarea de maximă siguranță Belmarsh London.

La solicitarea Președintelui, completul s-a retras pentru câteva minute, timp în care a fost realizată conexiunea cu locul din închisoare, unde în fața camerelor de luat vederi se găsea apelantul Robert Ekaireb.

Procesul, din punctul meu de vedere, ar fi trebuit abordat frontal de către noua apărare angajată de Robert, prin prezentarea în fața instanței a documentelor apărute în urma comisiei rogatorii de la București, care a investigat mai mulți martori, în urma cărora au apărut date concrete ale existenței doamnei Li Hua Cao, pe noul nume de prezentare adoptat și cu care se prezintă actual, de „Lucy”, asta cu mult după data când completul de judecată a considerat-o moartă și l-au condamnat pentru crimă pe suspectul Robert Ekaireb, deși inițial, în procesul de la Curtea de Apel s-a folosit o altă strategie de apărare și anume, critica adusă avocatului apărării, domnul Wolkind, pentru o apărare defectuoasă, care a viciat verdictul juraților și al Judecătorului și s-a convenit că legea referitoare la temeiurile prin care un apel împotriva unei condamnări bazate pe incompetența avocatului va fi luată în calcul și a fost corect menționată în Buxton LJ în R v Day(2003) EWCA Crim 1060, paragraf 15: „reprezentarea incompetentă este întotdeauna demnă de plâns, este o sursă de înțeles pentru plângeri justificate în ce privește părțile în proces și familiile lor, poate expune avocații în cauză sancțiunilor profesionale. Ea în sine nu poate reprezenta un motiv de apel sau un motiv pentru care o sentință să fie considerată incorectă. Acceptăm că, urmând decizia acestei Curți în Thakrar (2001) EWCA Crim 1096, testarea este într-adevăr

soarea unde este încarcerat, respectiv, în închisoarea de maximă siguranță Belmarsh London.

La solicitarea Președintelui, completul s-a retras pentru câteva minute, timp în care a fost realizată conexiunea cu locul din închisoare, unde în fața camerelor de luat vederi se găsea apelantul Robert Ekaireb.

singurul test de siguranță, iar Curtea nu se va mai ocupa de chestiuni intermediare, cum ar fi dacă avocatul a fost incompetent în mod flagrant. Dar pentru a putea stabili lipsa de siguranță într-un caz de incompetență, apelantul va trebui să treacă dincolo de aceasta și să arate că incompetența a dus la erori sau nereguli identificabile în cadrul procesului, care ele însele fac procesul incorect sau incert.” La paragraful 53 a deciziei acestei Curți, în procesul R v Bolivar and Lee (2003) EWCA Crim 1167, vicepreședintele de atunci, Rose LJ, a spus în ce constă testul: „Profesionalismul constă în aceea că un avocat pledant să-și facă treaba în mod profesionist, fără a ține cont de astfel de chestiuni. Bineînțeles, dacă performanța lui în favoarea clientului este afectată de aceste probleme, se aplică considerente diferite.

Ascultarea în favoarea apelantului că acuzarea se baza în întregime pe probe circumstanțiale iar apărarea depindea de competența examinării a martorilor chemați de acuzare, consiliere competentă dacă inculpatul trebuia să vină cu probe, competența examinării a inculpatului și un discurs al apărării atent pregătit. Suntem satisfăcuți că domnul Wolkind i-a spus domnului Skelley că este un caz de pledoarie finală.

Nu s-a sugerat că domnul Wolkind ar fi fost incompetent pe următoarele situații:

- 1) staturile lui privind tacticile de urmat;
- 2) sfatul lui privind chemarea la bară a martorilor, inclusiv a apelantului;
- 3) contestarea privind admisibilitatea dovezilor;
- 4) examinarea încrucișată a martorilor acuzării;
- 5) pregătirea lui pentru chemarea și examinarea apelantului;
- 6) acordul lui pentru prezentarea extinsă a faptelor în fața

## Mapa de lucru



Robert - condamnatul

jurului și și a declarațiilor de martor, care au fost citite în fața juriului.

Situația apelantului, prezentată de dl. Orlando Pownall QC a fost că incompetența domnului Wolkind din pledoaria finală intra în două categorii:

1. O critică severă a stilului care, în sine, a dus la reprezentarea incompetenței prin faptul că:

- a) a eșuat în a prezenta apărarea într-o manieră concentrată și potrivită;
- b) a vorbit adesea jurului de sus, conducând personal atacurile la adresa avocatului acuzării. A făcut remarci umoristice nepotrivite, menite să deranjeze juriul.

2. Eșecul în a confrunța probele avansate de acuzare, afișând rețineri în traterea probelor prezentate în fața juriului, în vădit contrast cu felul detaliat în care acuzarea și-a construit cazul.

S-a susținut că domnul Wolkind a ținut discursul așa cum a făcut-o, prin neglijarea pregătirii cazului înainte și în timpul procesului, dar și pentru că a neglijat apărarea, ocupându-se de alte activități în perioada când trebuia să se dedice strict apărării apelantului. Înainte de a comenta despre pledoaria

finală, ne vom referi, pe scurt, la instruirea domnului Wolkind și la modul cum a condus apărarea în timpul procesului. Apelantul l-a instruit pe Michael Kaye, de la Kaye Tesier, avocați, încă din timpul interogatoriilor de la poliție. Inițial, dl. Kaye l-a instruit pe Anthony Aldridge QC împreună cu Michael Kellez de la Curtea Leul Roșu 18, în calitate de asistent. Aceasta l-a pus într-o postură foarte dificilă. Totuși, a considerat că trebuie să procedeze în concordanță cu standardele înalte care sunt așteptate de la avocații pledanți. Și-a făcut datoria cu integritate și a dat dovadă de aceasta cu multă evidență.

După o audiere, care a avut ca efect concedierea lui în februarie 2013, apelantul a decis să îl angajeze pe avocatul Wolkind. Domnul Wolkind a intrat în barou în 1976 și a ajuns avocat al Reginei în 1999. Se pare că apelantul a optat pentru serviciile d-lui Wolkind doar în baza a ceea ce a văzut pe site-ul personal al acestuia - avocat penalist de top! - și nu pe baza unor recomandări. D. Skelley a rămas în continuare asistent.

Din corepondența pe e-mail s-a observat că dl. Wolkind a comunicat cu apelantul de mai multe ori. După ce s-a pus la punct cu dosarul cauzei, domnul Wolkind a lăsat să se înțeleagă faptul că se va ocupa numai de proces și va lăsa de-o parte instruirea asistentului și pregătirea celuiilalt avocat. D1. Kaye a declarat și domnul Wolkind nu l-a contrazis, că va avea cu apelantul, în perioada de dinaintea procesului, conversații zilnice.

Cât privește afirmația conform căreia dl. Wolkind nu a pregătit procesul în mod corespunzător, în episodul următor.

Prof. Univ. dr.  
Florentin  
SCALEȚCHI

## SEMNAL EDITORIAL

Nu de mult, a avut loc la Craiova Simpozionul cu tema „DREPTURILE OMULUI - OBIECTIV PRIORITAR AL ROMÂNIEI DEMOCRATICE, ESENȚĂ A EXISTENȚEI UMANE”, organizat de OADO Filiala Regională Craiova, Facultatea de Științe Juridice, Economice și Administrative Craiova din cadrul Universității Spiru Haret și Asociația Juriștilor și Economisților Harețiști din Craiova, sub patronajul Comisiei pentru Drepturile omului, culte și problemele minorităților din Camera Deputaților.

Reuniunea s-a desfășurat la sediul Facultății de Științe Juridice, Economice și Administrative Craiova, la care au participat invitați din partea: Avocatului Poporului, Poliției, Serviciului de Probațiune Dolj, Direcția de Sănătate Publică Dolj, DGASP Dolj, Baroul Dolj, Baroul Vâlcea, Penitenciarul Craiova, Penitenciarul Pelendava,

Centrul de Detenție Craiova, cadre didactice din cadrul Universității Spiru Haret, Universității Constantin Brâncoveanu Pitești, studenți, specialiști în domeniul științelor juridice.

Manifestarea s-a bucurat de participarea președintelui OADO, prof.univ.dr. Florentin Scalețchi și a prorectorului Universității Spiru Haret prof.univ.dr. Bică Gheorghe, care au prezentat poziția instituțiilor pe care le-au reprezentat față de problematica supusă dezbaterii și aspecte de perspectivă referitoare la respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Manifestarea a fost promovată și de postul local de televiziune „GTV”.



În cadrul lucrărilor, s-au prezentat un număr de nouăsprezece referate, care au fost publicate în volumul simpozionului, editat de Editura „Sitech” din Craiova.

Materialele au reprezentat un viu interes din partea participanților, dezbaterile pe marginea acestora constituind o reală bază de abordare a aspectelor referitoare la respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Volumul fost distribuit gratuit la instituții publice și la persoane fizice precum și la Birourile OADO din țară, acesta constituind alături de alte lucrări editate anterior, o abordare de referință în domeniul drepturilor omului.

Gheorghe COSTACHE

Inspector OADO  
Filiala Regională Craiova

## AGENDA OADO

În perioada 19-24 septembrie a.c., la Albena, în Bulgaria s-a desfășurat cel de-al 62-lea Congres Mondial al Asociației Internaționale a Polițiștilor (I.P.A.).

Manifestarea s-a bucurat de o largă participare, 65 de țări trimițându-și delegații. Din România a participat și IPA - Secția Română, condusă de președintele ei, domnul Costică Voicu, dar și Organizația pentru Apărarea Drepturilor Omului, reprezentată de președintele ei fondator, domnul prof. Univ. dr. Florentin Scalețchi, în calitate de observator.

Cu această ocazie, s-a semnat și Protocolul de parteneriat între OADO și IPA - Secția Serbia, în vederea unei colaborări fructuoase pe viitor, benefică pentru ambele părți.

Gabriel  
MIHALACHE

AMOS  
News

@mos @news

Agenție independentă de presă

Aflați odată cu noi!



## Jurnalista care a coordonat investigația "Panama Papers" în Malta, ucisă de explozia unui dispozitiv plasat sub mașină

Jurnalista care a coordonat investigația „Panama Papers” în Malta, Daphne Caruana Galizia, a murit luni, după ce un dispozitiv exploziv i-a spulberat mașina, bucăți din vehicul ajungând pe un câmp învecinat, scrie „The Guardian”.



Un blogger ale cărui postări adunau mai mulți cititori decât ziarele din Malta, Galizia a fost descrisă recent de Politico drept „one-woman WikiLeaks”.

Postările ei deranjau atât instituțiile publice, cât și personaje influente ale lumii interlope din Malta.

Cele mai recente dezvăluiri ale ei îl vizau pe premierul maltez, Joseph Muscat, și pe doi dintre consilierii săi cei mai apropiați, făcând legătura între companii offshore deținute de cei trei și vânzarea de pașapoarte malteze și plăți din partea guvernului Azerbaidjanului.

Până acum, atacul nu a fost revendicat. Președintele Maltei, Marie-Louise Coleiro Preca, a făcut apel la calm.

„În aceste momente, când țara este șocată de un astfel de atac, cer tuturor să își cântărească vorbele, să nu dea verdicte și să dea dovadă de solidaritate”, a spus aceasta.

## Incident deosebit de grav: ce au pățit doi tineri creștini în cafeneaua unor homosexuali din Seattle

În acest timp, justiția anchetează cofetari și florărese pentru că nu au prestat servicii pentru nunți gay

Un incident deosebit de grav a avut loc la începutul lunii octombrie în orașul american Seattle. Incidentul privește agresivitatea, înregistrată video, a unor homosexuali, proprietari ai unei cafenele, la adresa unor creștini care au luat o pauză de cafea acolo.

Tinerii sunt cunoscuți în oraș pentru că se plimbă pe străzi cerând abolirea avortului. Pe traseu, s-au oprit la cafenea pentru o scurtă pauză, dar au fost recunoscuți de proprietarii cafenelei care i-au expluzat pur și simplu din cafenea, pe un ton agresiv, extrem de vulgar, blasfemiator, cu înjurături. Tinerii au reușit să înregistreze câteva minute din conversația cu proprietarii și au postat materialul pe Facebook.

În timp ce homosexuali din toată lumea dau dovadă de toleranță zero, fiind extrem de agresivi, justiția din SUA taxează dur orice gest care ar putea aduce atingere acestor anomalii.

Cu ani în urmă o florăreasă creștină din vecinătatea orașului Seattle a refuzat să facă ornamente florale pentru căsătoria unui cuplu homosexual. Creștina i-a cunoscut de zeci de ani, le era prietenă, și îi servea totdeauna. Dar când au cerut să le facă ornamente florale pentru „nuntă”, a refuzat. Homosexualii au dat-o în judecată și femeia a fost amendată cu 100.000 de dolari. Cazul ei e acum pe rol în Curtea Supremă a SUA.

Patiseri din Colorado, Kentucky, Irlanda, Marea Britanie și în alte state sunt dați în judecată și amendați cu sute de mii de dolari pentru că au refuzat să facă torturi pentru nunțile homosexualilor.

În Michigan, la începutul anului, o familie catolică de fermieri cu cinci copii a fost sancționată de autoritățile municipale pentru că a refuzat să permită unui cuplu homosexual să-și facă nunta la ei la fermă. Municipality a penalizat familia interzicându-i să își mai vândă produsele agricole în piața orașului. Cazul lor e încă pe rol.

**Tudor MATEI**

activenews.ro 16 octombrie 2017

## Se cere Iranului să plătească zeci de milioane de dolari unui fost soldat

O judecătoare americană a pronunțat o sentință potrivit căreia guvernul iranian trebuie să plătească 63,5 milioane de dolari unui fost soldat al Marinei SUA care a fost ținut în spatele gratiilor în Iran timp de peste 4 ani.

Judecătoarea districtuală Ellen Huvelle din Washington, D.C., a decis în favoarea lui Amir Hekmati, un cetățean american de origine iraniană în vârstă de 33 de ani, după ce Iranul nu a răspuns plângerii depuse de acesta.

Hekmati a fost arestat în august 2011 după ce a ajuns în Iran pentru a-și vizita familia și a petrece timpul cu bunica sa bolnavă.

El a fost arestat pentru acuzații de spionaj și condamnat la moarte. Ulterior, Curtea Supremă a Iranului a comutat sentința, acesta primind 10 ani de închisoare.

Hekmati a fost eliberat în ianuarie 2016, într-un schimb ce a implicat și alți patru prizonieri americani, care a avut loc după ce Washingtonul a manifestat clemență în cazul a șapte cetățeni iranieni. Hekmati a



depus plângere în mai 2016, susținând că a fost torturat și păcălit să dea o mărturie falsă în timp ce era închis în faimoasa închisoare Evin din capitala iraniană Teheran.

Nu este sigur dacă Hekmati va primi vreun ban, dar avocatul său, Scott Gilbert, a declarat că familia este mulțumită de decizia anunțată de judecătoarea Huvelle, adăugând că vor fi depuse toate eforturile pentru ca Amir să fie despăgubit în totalitate.

**Andrei POPESCU**

epochtimes-romania.com 4 Oct. 2017

## Nicolas Sarkozy după gratii?

Parchetul francez îl numește deja „condamnat” pe fostul președinte

Parchetul național financiar francez, potrivit „Le Monde” îl numește, deja pe fostul președinte francez Nicolas Sarkozy „condamnat”.

Jurnaliștii au avut acces la rechizitoriul primit la afacerea de corupție și trafic de influență în care este implicat fostul președinte francez. Rechizitoriul mai precizează că există dovezi suficiente pentru a-l condamna pe Sarkozy.

Este deja o premieră. Pentru prima oară un președinte al Republicii ar putea răspunde pentru corupție în cursul unui proces public, subliniază „Le Monde”.

Dosarul este agravat și de o altă acuzație foarte gravă. În 2014 Sarkozy ar fi încercat să



obțină acces la informații secrete din acest dosar prin intermediul avocatului său Thierry Herzog.

Așteptăm cu nerăbdare limpezirea apelor și în mult discutatele și mult amânatele dosare de corupție aflate pe rol în lumea românească în care sunt vizați foști și actuali înalți demnitari.

**Răzvan MARINESCU**

15 Octombrie 2017

## 'Văduva albă', ucisă de o dronă americană în Siria

Britanica Sally Jones, o jihadistă care recruta online pentru organizația Statul Islamic (SI), a fost ucisă în Siria de o dronă americană, împreună cu fiul ei în vârstă de 12 ani, scrie cotidianul „The Sun” de joi, preluat de „Reuters”.

Sally Jones, originară din sudul Angliei și convertită la islam, a fost supranumită de presa britanică „Văduva albă” după ce soțul său jihadist Junaid Hussain, la rândul său militant SI, a fost omorât de o dronă în 2015.



Potrivit „The Sun”, care citează o sursă din serviciile secrete britanice, informată de omologi americani, Jones și fiul ei au fost uciși în luna iunie la granița Siriei cu Irak, în timp ce încerca să fugă din Raqqa, bastionul SI.

Oficialii americani citați afirmă că nu pot fi absolut siguri că Sally Jones a murit, dat fiind că nu există posibilitatea recuperării de material ADN de pe teren, dar sunt „încrăzători” că jihadistă a fost ucisă.

Se presupune că în atacul cu dronă a fost ucis și JoJo, fiul lui Sally Jones, deși nu se știa despre prezența lui în acel moment și băiatul nu constituise o țintă, notează The Sun.

Sally Jones, care înainte de a se converti la islam a fost membră a unui grup de muzică punk, a constituit mulți ani subiect de fascinație pentru presa din Marea Britanie.

Se crede că și-a părăsit locuința din Chatham, comitatul Kent, în 2013 pentru a merge în Siria, unde s-a căsătorit cu Hussain, pe care îl întâlnise pe internet.

Sally Jones era activă ca recruta online și posta uneori mesaje de propagandă pe rețelele sociale, inclusiv o fotografie șocantă care o înfățișa îmbrăcată în călugăriță și îndreptând o armă spre aparat.

**AGERPRES**

12 Octombrie 2017